

A sportról, egy kicsit másképp

A fogyatékos emberek a sport segítségével bebizonyíthatják, hogy ugyanolyan csúcsteljesítményekre képesek mint ép embertársaik, ugyanolyan jól esik este leugrani nekik is kosarazni, bocciázni, asztaliteniszezni, röpzni stb. mint ép társaiknak.

Sikereikkel, sport tevékenységükkel nem csak reális célokat tűzhetnek ki maguk és a többi fogyatékos társaik elé, hanem pozitív üzenettel is szolgálhatnak a társadalom felé is.

Számukra a sport az a terület, amelyben minden résztvevő azonos módon juthat egyenlő mértékű önmegvalósításhoz és ezen keresztül válhat társadalmi értékek létrehozójává.

Kinyílik számukra a siker és a nyilvánosság kapuja.

A BOCCIA

A boccia egy olyan tevékenység, amelyhez a súlyosan mozgáskorlátozott emberek által is elsajátítható magas szintű képességekre van szükség.

A boccia a tudás, a képesség és a stratégia játéka.

A játékról mondta a VB- n egyéniben és párosban ötödik helyezet Poczik Gábor:

".rengeteget lehet taktikázni, gondolkodni. Nem csak a dobások számítanak; nem csak arra kell rámenni, hogy a fehér labdát eltaláld,

lehet rápattintani, mandinerezni, sáncolni. ésszel lehet játszani!

A koncentrációt és a teljes összpontosítást itt tanultam meg, életemben nem tudtam, most tudom használni!"

A játékosnak a játék során különösen ügyesnek kell lennie a labda elhelyezésében és annak finom, pontos mozgásában. A fizikai erő nem kulcsfontosságú. Vannak akik dobják, gurítják, rúgják illetve valamilyen egyéb segédeszközzel segítségével és segítő személy közreműködésével játsszák meg a labdát.

A boccia eredetéről többféle elképzelés ismeretes.

Egyes vélemények szerint a boccia elődjének is tekinthető labdajátékot a rómaiak a görögöktől lesték el. Valószínűbb azonban, hogy ennek a játéknak a gyökereit a francia "petanque" játékban kell keresni.

Azonban akárhonnán is ered a boccia, tény és való, hogy izgalmas, népszerű sporttá vált, amelyet mindenki nagy kedvvel játszik legyen az szabadidejében, kedvtelésből játszótól a profi sportolóiig.

Rövid történelem

1984-ben az angliai Stoke mandevill-i városkában megrendezett, a Paralimpia elődjének számító VII. Fáklyajátékokon vezették be először mint új sportágat a Bocciát.

Egy évvel később, 1985-ben itthon, Magyarországon a Sportolj Velünk Gyermekverseny keretében már stukklabdás boccia-verseny került megrendezésre. A versenyen négy végtag, de legalább felső

végtag érintettségű játékosok vettek részt. A játékot hazai szabályok alapján játszották, tetszőleges testhelyzetből.

1988-ban, az első Paralimpia évében látogatott hazánkba a Cerebral Palsy - International Sports and Recreationa Assiciaion (Központi Idegrendszeri Sérültek nemzetközi Sport-és Rekreációs Szövetsége) részéről Colin Rains, aki a "Sportolj Velünk" keretében bemutatta a nemzetközi szabályokat és egy nemzetközi boccia-készletet ajándékozott.

Azóta töretlen a sportág fejlődése.

Boccia "ma"

1994-ben a Magyar Mozgáskorlátozottak Sportszövetsége kinevezte a sportág első szakág vezetőjét Péter Erika személyében.

Az első Országos Bajnokságra 1995-ben került sor a Mozgásjavító Általános Iskolában. Kategória besorolás itt még nem volt, bárki indulhatott, akinek a sérülése négy végtag érintett volt.

A következő években kialakultak a különböző kategóriák, ahová a sérülés súlyosságától függően lehetett bekerülni. Így alakult ki a négy nemzetközi kategória (BC1, BC2, BC3, BC4) és a hazai kategória, ahol csak hazai szinten sportolóknak biztosítunk sportolási lehetőséget.

A legtöbb tapasztalatot a 2001-ben, Csehországban megrendezésre kerülő EB hozta. Ez volt a Magyar Boccia sport első nemzetközi megmérettetése.

Itt tanultuk meg a nemzetközi besorolási rendszert, láttuk a több évtizede sportoló külföldi játékosokat és a velük foglalkozó szakemberek (edzők, segítők, csapatvezetők) munkáját.

2002-ben a portugáliai VB-n BC4-es kategóriában egyéniben (Poczik Gábor) és párosban egyaránt ötödik helyezést értünk el, míg 2003-ban Új-Zélandon a Világkupán ugyanebben a kategóriában egyéniben (Béres Dezső) és párosban (Béres Dezső és Gyurkóta József) a negyedik letünk. Ezekkel az eredményekkel elértünk nagy célunkat, hogy a 2004-es Athéni Paralimpián a boccia sport életében először Magyar résztvevők is legyenek.

Jelenleg a magyar boccia sport a nemzetközi középmeny elején van. A feltételek további megteremtésével úgy gondolom ennél sokkal többre vagyunk képesek.

2002. május elejétől Szappanos Zoltán a szakág vezetője.

A boccia ma már Magyarországon roppant népszerű az ország különböző területein sportolnak egyesületekben (Szegeden, Budapesten, Tiszakürtön, Kunszentmiklóson, Nagyatádon, Kaposváron, Dunaújvárosban, Kecskeméten) sportolóink szabadidősport és profi sport szintjén.

Jelenleg a hazai versenyrendszer keretében öt-hat versenyt szervezünk, míg külföldi megmérettetésekre kétszer-háromszor van lehetőség.

Szappanos Zoltán
szakág vezető